WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 21 października 2026 r.

WP-I.4131.291.2026

Rada Miejska w Błoniu

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662, z późn. zm.), zwanej dalej: „u.s.g.”,

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIV/307/26 Rady Miejskiej w Błoniu z dnia 5 października 2026 r. *w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Błoniu.*

Uzasadnienie

Na sesji, która odbyła się w dniu 5 października 2026 r. Rada Miejska w Błoniu podjęła uchwałę Nr XXXIV/307/26 *w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Błoniu.*

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 12 października 2026 r. Postanowienia uchwały budziły zastrzeżenia organu nadzoru, co spowodowało skierowanie do Rady Miejskiej w Błoniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania nadzorczego z dnia 15 października 2026r. znak WP-I.4131.291.2026.

Stosownie do przepisu § 1 przedmiotowej uchwały: *„§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana (...) na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Błoniu, dotyczącej sposobu prowadzenia i rozpatrywania sprawy związanej z procedurą Niebieskiej Karty, uznaje się skargę za zasadną.*”.

Jak wynika z uzasadnienia do inkryminowanej uchwały: „*Do Rady Miejskiej w Błoniu wpłynęła skarga Pana (...) dotycząca działalności Ośrodka Pomocy Społecznej w Błoniu w związku z prowadzoną wobec skarżącego procedurą Niebieskiej Karty w szczególności sposobu rozpatrywania jego żądania dotyczącego zakończenia procedury. Skarżący zakwestionował bezstronność pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej prowadzącej jego sprawę. W skardze wskazał na okoliczności, które - w jego ocenie - mogą świadczyć o istnieniu*

prywatnych relacji pomiędzy pracownicą Ośrodka, a jego małżonką. W związku z powyższym skarżący domagał się zapewnienia obiektywnego i bezstronnego rozpatrzenia jego sprawy oraz wyłączenia osoby, co do której powstały wątpliwości dotyczące jej bezstronności.". Ponadto z korespondencji w sprawie, będącej w posiadaniu organu nadzoru, wynika, że w piśmie z dnia 4 lipca 2026 r. kierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie zatytułowanym: „*Zażalenie na postanowienia*" Skarżący powołał się na swoją korespondencję z Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Błoniu, wskazując następujące sygnatury spraw: K.051.03.2026, K.051:3.2026 oraz PS.530.67.2026.RS. Następnie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie zawiadomieniem z dnia 28 lipca 2026 r. przekazało ww. pismo Skarżącego z 4 lipca 2026 r. Radzie Miejskiej w Błoniu jako skargę na Dyrektora i pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej, powołując art. 229 pkt 3 i art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: „k.p.a.".

Wymieniona powyżej korespondencja Skarżącego dotyczy m.in. sposobu prowadzenia wobec Niego procedury Niebieskiej Karty zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673, z późn. zm.), prawidłowości przeprowadzenia wywiadu środowiskowego, przekazywania danych osobowych, zachowań mogących podlegać ocenie na gruncie prawa karnego, skargi na członka grupy diagnostyczno – pomocowej.

Ponadto, pismem z dnia 6 sierpnia 2026 r. kierowanym do Rady Miejskiej w Błoniu zatytułowanym: „*Opis stanowiska w odniesieniu do pisma SKO*", Skarżący uzupełnił swoje stanowisko. Jak wynika z akt sprawy, korespondencja Skarżącego dotyczy szeregu spraw pozostających poza właściwością rady gminy jako organu rozpatrującego skargi.

Zgodnie z art. 9a ust. 7h ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, skargę na działalność zespołu interdyscyplinarnego lub członka zespołu interdyscyplinarnego może wnieść osoba objęta procedurą "Niebieskie Karty". Skargę rozpatruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, który powołał zespół, w trybie przepisów ustawy k.p.a. Na podstawie art. 9b ust. 16 tejże ustawy, skargę na działalność grupy diagnostyczno-pomocowej lub członka grupy diagnostyczno-pomocowej może wnieść osoba objęta procedurą "Niebieskie Karty". Skargę rozpatruje zespół interdyscyplinarny w trybie przepisów ustawy k.p.a.

Zasady postępowania dotyczące spraw z zakresu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych uregulowane są w rozdziale 7 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781, z późn, zm,) i pozostają we właściwości Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Ponadto, zgodnie z art. 115 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2026 r. poz. 1342), czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej. Ocena, czy tego rodzaju czyn popełniono należy do właściwych organów ścigania.

W świetle przepisu art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Z kolei, zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy. Użyte w przywołanym wyżej art. 229 k.p.a. sformułowanie *„Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg”* oznacza, że przepis art. 229 k.p.a. stanowi generalną zasadę określania organu właściwego do rozpatrzenia skargi, ma charakter subsydiarny i znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku braku stosownych przepisów szczególnych. Dodać należy, że uprawnienia organu stanowiącego gminy do rozpatrzenia skargi nie mają charakteru nieograniczonego. W świetle przepisów k.p.a. organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych – rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości.

Na podstawie art. 231 §1 k.p.a., jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Zgodnie z poglądami doktryny: „*organy te (rozpatrujące skargę) mają obowiązek przestrzegania swojej właściwości i nadania skardze prawidłowego biegu. Skarżący może pobłądzić przy wnoszeniu skargi z uwagi na zawiłości ustalania właściwości w sprawach skarg, a właściwość ta nie zawsze będzie się pokrywała z właściwością w sprawie, której okoliczności spowodowały skargę*.” (Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 20, 2026).

Uzasadnienie do kwestionowanej uchwały, nie zawiera jednak wyjaśnienia w zakresie właściwości organu.

Stosownie do regulacji k.p.a. postępowanie skargowe ma charakter uproszczony. Jest ono odrębne od postępowania jurysdykcyjnego (wyraźnie je od siebie odróżniono, wskazując postępowanie skargowe jako odrębną grupę w art. 2 k.p.a.). Skargi i wnioski pomyślane zostały

jako swoiste uzupełnienie postępowania administracyjnego. Uproszczenie postępowania skargowego wyraża się w tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do skarżącego (wnioskodawcy), a tylko zawiadamia się go o swoich działaniach wewnętrznych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności będących przyczynami skargi, nie ma toku instancji ani środków zaskarżania. Obowiązuje jednak zasada prowadzenia tego postępowania w ramach właściwości danego organu ustalonej stosownie do przedmiotu skargi z zachowaniem obiektywizmu i obowiązkiem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy będącej przyczyną skargi.

Z regulacji ustawowej postępowania skargowego wynika, że powinno ono toczyć się jako pewien ciąg czynności wewnętrznych zmierzających do ustalenia zasadności czy nietrafności zarzutów skargi, a wynik skargi powinien być przedłożony skarżącemu w formie zawiadomienia. W świetle art. 238 § 1 k.p.a. zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Przy rozpatrywaniu skargi w oparciu o przepis art. 229 pkt 3 k.p.a., Rada powinna ocenić swoją właściwość, a następnie w przypadku uznania swojej właściwości odnieść się do wszystkich zarzutów skierowanej do niej skargi. Zgodnie z art. 6 k.p.a. organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Na treść działania na podstawie przepisów prawa składają się: ustalenie treści normy prawnej mającej zastosowanie w rozstrzyganej sprawie, wyrażenie stanu faktycznego sprawy w języku normy prawnej oraz podciągnięcie tego stanu faktycznego pod treść normy prawnej i określenie praw i obowiązków stron postępowania. Oznacza to również przestrzeganie swojej właściwości przez te organy i rozpatrywanie spraw mieszczących się w granicach tej właściwości.

Dodać należy, iż zgodnie z art. 240 k.p.a., gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisu k.p.a. (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 k.p.a. stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu, stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

Podkreślenia wymaga, że w ramach postępowania nadzorczego dokonano analizy formalno-prawnej prawidłowości postępowania Rady Miejskiej odnośnie właściwości w kontekście sporządzenia zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi (art. 227–240 k.p.a.). Ocenie nie podlegała zasadność zarzutów skargi, bowiem postępowania skargowe jest

jednoinstancyjne (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 r. sygn. akt II SA/Sz 696/12, utrzymany w mocy wyrokiem NSA z dnia 8 lutego 2013 r. sygn. akt I OSK 2639/12).

Podsumowując powyższe, wskazać należy że Rada Miejska przy rozpatrywaniu skargi, nie dokonała oceny swojej właściwości w odniesieniu do różnych kwestii wskazanych w pismach Skarżącego, przez co wkroczyła w kompetencje innych organów oraz w sposób istotny naruszyła wskazane powyżej przepisy prawa.

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Rady Miejskiej w Błoniu w całości, co na mocy art. 92 ust. 1 u.s.g. skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, z dniem jego doręczenia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 u.s.g., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/